

Vlaamse
Journalisten
Vereniging

België - Belgique
P.B. - B.P.
2099 Antwerpen
X
BC 17496
P 509477

DE NIEUWE TYDINGHE

Jaargang 2014 - Nummer 1 - Januari, Februari, Maart 2014

Driemaandelijks tijdschrift van de Vlaamse Journalistenvereniging (vzw VJV)
Afgiftekantoor 2099, Antwerpen X
Verantwoordelijke Uitgever: Walter Van den Branden, VJV,
AED Studios - Fabriekstraat 38 - B-2547 Lint

colofon

DE NIEUWE TYDINGHE

Verantwoordelijke uitgever:

Walter Van den Branden

Vormgeving:

Patrick Proost/Publicom

Eindredactie:

Hilde Van Gool

Cartoons, foto's, artikels: zie bronvermeldingen.

Elke inzender draagt de volle verantwoordelijkheid voor zijn/haar bijdrage.

*

Gehele of gedeeltelijke overname van stukken hieruit kan enkel mits voorafgaande en schriftelijke goedkeuring en met volledige bronvermelding.

*

Niet ondergetekende artikels vallen onder de verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke uitgever.

Wettelijk Depot: BD 54.662

Post Erkenningsnummer: P 509477

Jaargang 2014 NR. 1

Driemaandelijks Uitgave

Redactie:

Bestuursraad VJV

AED Studios

Fabriekstraat 38 - B-2547 Lint

Website:

www.vjv.info

Mailadres:

info@vjv.info

Telefoon:

0485 56 31 36

Ook niet-VJV leden kunnen zich abonneren op De Nieuwe Tydinghe. Een abonnement kost 14,50 euro(*) voor een volledige jaargang van vier nummers (januari-april-juli-oktober). Abonneren kan via overschrijving op rekening: IBAN BE30 4758 2050 3111. - BIC KREDBEBB. Met vermelding "Jaarabonnement DNT". Zonder opzegging voor de verschijning van het oktobernummer worden abonnementen automatisch met een jaar verlengd.

(*) verzending naar een adres in België

voorwoord

Beste Leden,

Vooreerst willen we u allen namens het bestuur en de 460 collega's journalisten, leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging, een schitterend 2014 wensen. Moge een goede gezondheid en een flinke dosis journalistieke arbeidsvreugde uw trouwe gezelschap zijn op het levenspad doorheen dit nieuwe jaar... en volgende.

Zoals aangetoond tijdens de door bijna 100 leden bijgewoonde jaarvergadering op zaterdag 7 december 2013 in Hasselt, is de Vlaamse Journalisten Vereniging inmiddels uitgegroeid tot een slagkrachtige en strijdvaardige Vlaamse journalistenorganisatie, die zich tot doel heeft gesteld om iedereen die in Vlaanderen op een ernstige manier journalistiek werk verricht, volwaardige kansen te bieden. De aanwezigheid op deze belangrijke vergadering - op de drempel van ons 50-jarig bestaan - van Vlaams mediaminister Ingrid Lieten en haar welgemeende woorden van appreciatie voor onze vereniging steken ons alleszins een hart onder de riem en zijn het bewijs dat we goed bezig zijn.

Toch mogen we ons niet in slaap laten wiegen door de euforie van ons succes. Nog steeds wordt het journalistieke landschap in Vlaanderen overschaduwed door een donkere wolk van onrechtvaardigheid - dat niet iedereen die journalistiek actief is, wordt steeds op een evenwaardige manier behandeld. Allerlei vormen van protectionisme, een verouderde wetgeving en discriminerende protocolakkoorden bemoeilijken nog al te dikwijls het werk van de freelancer die, veelal naast een andere (beroeps)activiteit, ook volwaardige journalistiek beoefent.

En toch is er hoop. Dankzij de steun van de Vlaamse Overheid krijgen ook onze contacten met de opleidingen journalistiek stilaan vorm. Het forum aan Jong Talent dat wij sinds een jaar kunnen aanbieden aan studenten journalistiek, pas afgestudeerden en media-gerelateerde jongerenorganisaties heeft ervoor gezorgd dat ook in die middens de Vlaamse Journalisten Vereniging stilaan een begrip wordt. Overtuigd van het nut van dit initiatief voor de continuïteit en de verjonging van onze vereniging zullen wij met allerlei nieuwe projecten onze aandacht voor de toekomst van journalistiek Vlaanderen verder bestendigen.

Uw voorzitter,

Walter Van den Branden

inhoud

Cover: Cartoon © Bing

Voorwoord, redactie2

VJV-info

- Verslag Jaarvergadering.....3
- VJV verjongt via sociale media ... 13
- Ledenvoordelen..... 13
- Nieuwe leden 12
- Mediacademie 14

- Sociale media bieden nieuwe
onderzoekstechnieken 11
- Vallen én dan weer opstaan 12

Van onze leden

- Kan confederalisme de pers redden?..... 15
- CULTUUR7 16
- Gesprek met Alain Remue 17
- Portret Freek Neyrinck 18
- Juliette Gréco doet Brel 19
- KMO-Insider over de media 20

Jong talent

- Intro9
- 100 jaar Grote Oorlog9
- Journalistiek en sociale media.... 10

Wegens plaatsgebrek was het niet mogelijk om alle ingezonden bijdragen en de boekbesprekingen op te nemen in dit nummer. Zij verschuiven naar een volgende editie.

Verlag Jaarvergadering

Hasselt – Holiday Inn – zaterdag 7 december 2013 – 10 u.

VERWELKOMING DOOR DE VOORZITTER

De vergadering begint stipt om 10 u.

De voorzitter verwelkomt, namens de Raad van Bestuur, Vlaams Mediaminister Ingrid Lieten en dankt de aanwezige leden (84) en hun partners (24) voor hun talrijke opkomst.

1 MINUUT STILTE VOOR DE IN 2013 OVERLEDEN LEDEN OF VERWANTEN

In zijn openingswoord benadrukt de voorzitter het belang van deze vergadering, op de drempel van het 50-jarig bestaan van de vereniging. Hij geeft aan dat er in die tijdspanne al heel wat gerealiseerd is maar dat er toch nog een lange weg te gaan is naar een volwaardige erkenning van de vereniging en van de journalistieke activiteiten van de leden.

Hij benadrukt wel dat de aanwezigheid van de Mediaminister 'de facto' dient beschouwd te worden als een belangrijke mijlpaal in de weg naar respect en erkenning.

Hij vraagt tenslotte de Minister om plaats te nemen achter het spreekgestoelte voor een korte toelichting bij het mediabeleid van de Vlaamse Regering en haar visie op de actuele stand van zaken van het Vlaams medialandschap.

TOESPRAAK VAN VLAAMS MEDIAMINISTER INGRID LIETEN

De Minister dankt de vergadering voor de uitnodiging en benadrukt dat zij in de geest van 'beloofd is beloofd', ondanks het op hetzelfde tijdstip in Gent gehouden partijcongres van de SPA, er toch aan gehouden heeft persoonlijk aanwezig te zijn op de jaarvergadering van de Vlaamse Journalisten Vereniging.

In haar toespraak belicht zij de turbulente tijden die de media in het algemeen en de Vlaamse media in het bijzonder momenteel meemaken, alsook de gevolgen ervan voor iedereen die in deze sector werkzaam is.

Zij geeft aan dat de Vlaamse overheid bijzondere inspanningen levert om de Vlaamse Media de nodige middelen te verstrekken om zich aan deze veranderingen aan te passen. In het bijzonder benadrukt zij de oprichting van de Mediacademie die

tot doel heeft om zowel de geschreven als de audiovisuele pers de nodige middelen te geven om zich aan te passen aan het veranderend medialandschap.

Zo werd in de week die vooraf ging aan de vergadering van de Vlaamse Journalisten Vereniging nog een bedrag van 750.000,- euro toegekend aan de Mediacademie voor bijzondere steun onder de vorm van opleiding en professionele begeleiding van de audiovisuele sector. Steun waar ook de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging van kunnen genieten.

Tot slot benadrukt zij ook nog haar waardering voor het werk van de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging. Het zijn zij die, in tegenstelling tot de beroepsjournalisten die veelal verbonden zijn met de grote mediahuizen, vanuit het middenveld het nieuws brengen dat anders niet tot bij de burger zou terechtkomen.

Na haar toespraak bedankt de voorzitter de Minister en vraagt hij haar om symbolische het erelidmaatschap van de vereniging als 'engelbewaarder' te willen aanvaarden. De Minister aanvaardt en neemt de VJV-perskaart met het erelidmaatschap in ontvangst.

De voorzitter wijst de minister erop dat dit ook 'een beetje een vergiftigd geschenk' is want met deze perskaart geniet zij geen erkenning vanwege de FOD Binnenlandse Zaken – bekomt ze geen erkenning of

aanzien vanwege de beroepsjournalisten en hun verbond – krijgt ze vanwege Sportpress geen faciliteiten bij grote sportwedstrijden – geniet ze van geen aanvullend journalistenpensioen – heeft ze geen recht op gratis openbaar vervoer – heeft ze geen gratis parkeerfaciliteiten op de parkings bij de nationale luchthavens – en kan ze tenslotte niet rekenen op een billijke en gegerandeerde verloning voor haar journalistiek werk.

De Minister belooft haar best te zullen doen om daarin verandering te brengen door zich te engageren om, op vraag van de voorzitter, in eerste instantie bij De Lijn de vraag van de Vlaamse Journalisten Vereniging te steunen voor gratis gebruik van de diensten van De Lijn door de VJV-leden.

Tot slot ontvangt de Minister nog een klein geschenk 'van de Sint' uit de handen van de secretaris en vertrekt zij onder handgeklap ijlings naar het SPA congres in Gent.

VERSLAG VAN DE PENNINGMEESTER

Geachte leden van de algemene vergadering VJV,

Gezien de tijdsbeperking, heb ik in samenspraak met de beheerraad mijn uitleg over de boekhouding 2012 en de begroting 2014 zo kort mogelijk gehouden, gezien nog talrijke sprekers van de Beheerraad en Erkeningscommissie aan bod komen.

De VJV doet het goed. Financieel staan we er goed voor en dit komt zeker goed uit voor de komende viering van het 50 jarig bestaan in 2015. Onze boekhouding 2012 werd op 17 oktober dit jaar nagezien door de 2 Commissarissen, aangesteld op de vorige algemene vergadering van onze vereniging, de Heren VAN HOVE en DINGEMANS, die straks hun bevindingen zullen overmaken betreffende dit nazicht.

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3

Wij gingen van start met een batig saldo van 13.616,90 euro!

De algemene inkomsten voor 2012 waren 32.761,92 euro, terwijl de uitgaven afgesloten werden met 36.092,67 euro.

Op 9 november 2012 werd 5.289,86 euro van de spaarrekening overgemaakt op de lopende rekening, een garantie voor onmiddellijke betaling van inkomende facturen en soms andere onvoorziene uitgaven. Deze overdracht is in 2013 reeds terug gestort op de spaarrekening.

Voor de begroting 2014 hebben wij een verhoging van huur voor onze huidige locatie, die werd vastgelegd door de nieuwe overnemers van Eurocam Media Center, nl. de AED STUDIOS. Onze huur werd van 30,25 euro opgetrokken naar 100,00 euro, wat uiteindelijk nog goed meevalt voor onze vereniging.

Ondanks de jaarlijkse stijging van het aantal aanwezige leden op onze jaarvergadering kunnen wij, de Raad van Bestuur, onze leden nog altijd een tussenkomst aanbieden voor het komend diner, wat ook gebeurt voor de aanwezige partners.

De toelage van de Vlaamse overheid, zijnde 7.000 euro, werd reeds goedgekeurd ter financiering van ons ledenblad De Nieuwe Tydinghe, met bepaalde voorwaarden aan verbonden, die straks door onze Voorzitter zullen toegelicht worden.

Na voorlezing van de begroting VJV 2014, geef ik het woord aan de heren VAN HOVE en DINGEMANS.

Ronald Libin - Penningmeester

VERSLAG VAN DE COMMISSARISSEN NAZICHT JAARREKENING 2012

Mijnheer de Voorzitter,
Beste leden van de Raad van Bestuur,
Beste leden-collega's

Zoals bepaald tijdens de Jaarlijkse Algemene Statutaire Vergadering van zaterdag 1 december 2012, in een zaal van het Eurocam Media Center te Lint, hebben wij – Ivan Vanhove en Marcel Dingemans -, in aanwezigheid van de penningmeester de heer Ronald Libin, de jaarrekening 2012 van de v.z.w. Vlaamse Journalisten Vereniging (afgekort V.J.V.) nagekeken.

Dit gebeurde op donderdag 17 oktober 2013 te Oostende. Aan de hand van de ons overhandigde boekhoudkundige bewijsstukken, namelijk de rekeninguittreksels, de in- en uitgaande facturen, het zorgvuldig manueel bijgehouden Exacompta boek en de neergelegde balans van het boekhoudkantoor kunnen wij onze bevindingen kenbaar maken.

De boekhouding wordt zorgvuldig bijge-

BEGROTING VJV 2014

Voorziene inkomsten

Saldo boekjaar 2013	3.000,- euro
Projectsubsidie Vlaamse Gemeenschap (2e schijf).....	1.400,- euro
Lidgeden 2014 (450 x 60,-).....	27.000,- euro
Nieuwe leden + autopersplaat (30 x 85,-)	2.550,- euro
Toeslag AV leden + partners.....	1.375,- euro
Journalistenkit (50 x 15,-).....	750,- euro
TOTAAL	36.075,- euro

Voorziene uitgaven

Huur AED Studios op jaarbasis.....	1.200,- euro
Catering vergaderingen BHR + EC.....	2.000,- euro
Administratie secretariaat/postzegels/briefpapier/omslagen/enz.	5.800,- euro
Verplaatsingen BHR + EC	4.000,- euro
Telefoon + fax	700,- euro
Banket Jaarvergadering	5.500,- euro
Opmaak + druk De Nieuwe Tydinghe (4 X).....	6.000,- euro
Middenjaar uitstap.....	3.000,- euro
Onvoorziene uitgaven.....	2.500,- euro
TOTAAL	30.700,- euro

Algemeen eindresultaat 2014..... + 5.375,- euro

houden, met een duidelijke aanduiding van alle inkomsten en uitgaven. Alle facturen, e.a., worden in overeenstemming gebracht met de bladzijde en het volgnummer van het Exacompta boek

De eenvoud van de gehele boekhouding mag onderstreept worden, zelfs op dergelijke wijze dat de onkosten die de duizend euro overschrijden met een gele markeerstift worden aangeduid.

De penningmeester gaf ons duidelijke antwoorden op al onze vragen.

Hoewel het drukken van “De Nieuwe Tydinghe” bij de Grafische Drukkerij Lammaing een belastende kost is konden we vaststellen dat er, in vergelijking met het verleden bij W.A.G., toch een duidelijke besparing is. Ook de verzendingskosten van “De Nieuwe Tydinghe” daalden, want nu verzonden met het fameuze “P” identificatie nummer.

De verhuis van het secretariaat van de Grote Markt te Antwerpen, pand dat blijkbaar nog altijd leeg staat, naar Lint werd ook een financiële meevaller, waarvan het gunstige resultaat op het einde van het maatschappelijk jaar 2012 kon vastgesteld worden.

In de loop van het Dienstjaar 2012 diende er een provisie genomen te worden voor het financieren van verschillende zaken. Nochtans zal de penningmeester aantonen dat de “Vlaamse Journalisten Vereniging” kerngezond is en over een aanzienlijke financiële reserve beschikt!

Met tevredenheid deelde de penningmeester ons ook mede dat het ledental van de Vlaamse Journalisten Vereniging rond de

450 leden schommelt en dat de door de Vlaamse Regering in 2011 uitgekeerde subsidie, waarvan het saldo in 2012 ontvangen werd, besteed werd aan een nuttig project ... wat ook de voorwaarde was bij de toekenning ervan.

Als besluit mogen wij stellen dat wij geen enkele fout, noch onduidelijkheid, noch een onverantwoorde transactie hebben vastgesteld en kunnen dan ook enkel bevestigen dat de V.J.V.- jaarrekening 2012 door de penningmeester, de heer Ronald Libin, op correcte en voorbeeldige manier is uitgevoerd. We wensen hem, en het ganse bestuur, daarvoor te feliciteren en te danken voor het goede beheer van de financiële middelen van de vereniging gedurende het jaar 2012.

We nodigen de Algemene Vergadering dan ook uit om de jaarrekening 2012 van de vzw. Vlaamse Journalisten Vereniging (V.J.V.) goed te keuren en om de Penningmeester en de Raad van Bestuur ontlasting te verlenen voor het financieel beheer van de organisatie tijdens het dienstjaar 2012.

Met collegiale groeten,

Namens de commissarissen,

Getekend: Ivan Vanhove & Marcel Dingemans

Onder handgeklap wordt door de aanwezige leden de rekening 2012 en de begroting 2014 door de aanwezige leden unaniem goedgekeurd en wordt hiervoor aan de leden van de Raad van Bestuur van de Vlaamse Journalisten Vereniging vzw ontlasting verleend.

VERSLAG VAN DE WERKING VAN DE ERKENNINGSCOMMISSIE IN HET JAAR 2013.

Er werd in totaal 9 keer vergaderd tot nu toe, en de 10e vergadering heeft vandaag plaats; gezien er maar weinig dossiers waren, werd beslist deze vandaag te behandelen. De erkenningscommissie zal zich later op de dag afzonderen om enkele dossiers te bespreken. De andere vergaderingen hadden plaats op 7 januari – 4 februari – 4 maart – 8 april – 3 juni – 22 juli – 2 september – 7 oktober – 13 november

Tijdens die vergaderingen werden in totaal 175 dossiers behandeld, wat ongeveer in de lijn ligt van verleden jaar, toen 179 dossiers behandeld werden. 40 nieuwe aanvragen werden ingediend, waarvan 31 meteen goedgekeurd werden. In verdere opvolging werden 14 dossiers behandeld, wat uiteindelijk tot de verdere goedkeuring van 3 dossiers leidde.

Wat herscreeningen betreft: verleden jaar concentreerde de erkenningscommissie zich vooral op de activering van oude dossiers. Dit jaar werden de "gewone" herscreeningen vooral behandeld. Van de ontvangen documenten voor herscreening, 101 in totaal, werden er 94 meteen goedgekeurd. 20 dossiers werden tijdens verschillende vergaderingen opnieuw besproken, wat uiteindelijk tot 8 goedkeuringen leidde.

Dit jaar werden ook 37 leden geschrapt. Een deel daarvan meldde zelf ontslag te nemen omdat zij hun journalistieke activiteiten stopgezet hadden, of omdat hun gezondheid het hen niet meer toeliet om verder te werken. Anderen werden administratief geschrapt omdat zij het lidgeld 2013 niet betaald hadden, of niet gereageerd hadden op de aanmaningen tot herscreening.

Momenteel zijn er 456 actieve leden, en dankzij de uitstekende werking van het hele team van de Erkenningscommissie kunnen wij met een gerust hart zeggen dat deze leden actief zijn en aan de journalistieke vereisten voldoen.

Jean Buyle – Voorzitter van de Erkenningscommissie

Onder handgeklap wordt het verslag van de Erkenningscommissie door de aanwezige leden unaniem goedgekeurd

VERSLAG WERKING RAAD VAN BESTUUR

Verslag van de Voorzitter Walter Van den Branden

Inleiding

In de loop van het jaar 2013 vergaderde de Raad van Bestuur van de vzw Vlaamse Journalisten Vereniging (afgekort VJV vzw) 10 maal, namelijk op 7 januari – 4 februari – 11 maart – 8 april – 6 mei – 3 juni – 9 september – 7 oktober – 4 november en 2 december

De vergaderingen werden telkens gehouden vanaf 18.00u tot +/- 20.30u. Nagevoel alle bestuursleden waren op alle vergaderingen aanwezig.

De jaarlijkse statutaire ledenvergadering van 7 december kan beschouwd worden als de 11de vergadering van het jaar 2013.

Aansluitend bij de januarivergadering werd eveneens een overleg- en coördinatievergadering gehouden met de Erkenningscommissie. Besproken thema's waren: de aanpassing en verfijning van de erkenningsprocedure – oppuntstelling van de toetredingsmodaliteiten zoals vermeld onder de rubriek 'lid worden' op de VJV-site – verwerking van papieren versus elektronische aanvraag- en herscreeningsdossiers - procedure i.v.m. behandeling en afsluiting van 'hangende' dossiers. De januarivergadering van de RVB en de EC werd afgesloten met een nieuwjaarsdrink in aanwezigheid van de heren Harry De Brabandere, burgemeester van de gemeente Lint en Gabriël Fehervari van de Alfacam Group. Daarbij werd o.m. gepraat over de toekomst van het bedrijf en de continuïteit voor de huisvesting van het VJV-secretariaat.

De secretariaatswerking werd in principe iedere maandagnamiddag waargenomen door de voorzitter, de secretaris en de penningmeester. Naast de normale secretariaatswerking werden eveneens de vergaderingen van de Raad van Bestuur en

van de Erkenningscommissie voorbereid.

Verslag

Volgende punten werden in de loop van het jaar 2013 behandeld tijdens de vergaderingen van de Raad van Bestuur:

Vaststelling van de onkostenvergoedingen

Leden van de RVB en van de EC krijgen, enkel voor de effectief bijgewoonde vergaderingen, een kilometervergoeding van € 0,35/km op basis van de afstand tussen woonplaats en het VJV-secretariaat in Lint. Andere gemaakte onkosten i.v.m. de uitvoerende bestuursfuncties worden enkel vergoed op basis van onkostennota's met bewijsstukken. De onkostenvergoedingen worden trimestrieel afgerekend met de penningmeester.

De (on)kosten voor bepaalde functies worden als volgt vastgesteld:

- Webmaster (extern) per trimester: € 150,-
- Opmaak DNT (extern) per nummer: €150,-
- Secretariaat/beheer ledenbestand – vergoeding voor gebruik soft- & hardware (intern): € 150,- per kwartaal
- Hosting website (extern) op jaarbasis: € 240,-

Facebook en Twitter

Beslist werd de aanwezigheid op Facebook en Twitter op te starten:

- Facebook-account wordt beheerd door bestuurslid Ronny Van Cutsem
 - Twitter-account wordt beheerd door Hilde Van Gool, secretaris van de EC
- De andere media (VJV-site en elektronische nieuwsbrief) worden via de voorzitter aangestuurd door het bestuur.

Overlegvergadering met Departement Media/Kabinet Lieten

De vergadering omvatte:

- Een gedetailleerde evaluatie bij de werking van de VJV, vooral voor wat betreft de ledenwerving – de journalistieke activiteiten van de VJV-leden – de werking van de Erkenningscommissie
- Een evaluatie i.v.m. het ledenblad 'De Nieuwe Tydinghe': hierbij werden een aantal bemerkings geformuleerd i.v.m. de relevantie van sommige (lange) artikels zonder journalistieke meerwaarde – de overvloed aan foto's, cartoons en illustraties (bladvulling) – de kwaliteit van de opmaak (te weinig professioneel voor een journalistenvereniging)
- Een voorbespreking i.v.m. de subsidievooruitzichten voor 2013: hierbij wordt een bedrag van € 7.000,- in het vooruitzicht gesteld (i.p.v. de gevraag-

vervolg op pagina 6

vervolg van pagina 5

de € 8.000,-) mits te voldoen aan een aantal voorwaarden: een grotere aandacht voor de opmaak – meer inhoud met echt journalistieke meerwaarde – een binnenkatern waarin vooral jong journalistiek talent aan bod komt – een onderwerpenkeuze die inspeelt op de beleidsprioriteiten van de mediaminister (diversiteit ...)

Huisvesting VJV-secretariaat

I.v.m. de faling van de Alfacam Group werd beslist om, zolang het kon, te blijven op de huidige locatie. Via bemiddeling van onze raadsman werd vanwege de curator in eerste instantie een toezegging bekomen om, tegen de huidige voorwaarden, te blijven tot 15 juni.

Voor mogelijke alternatieve locaties i.v.m. een gedwongen verhuis, werd een plafond van 100,- EUR/maand vastgelegd.

Met de nieuwe eigenaar AED Rent werd, na overleg met de heer Glenn Roggeman CEO, overeengekomen om het VJV-secretariaat op het huidig adres te behouden tegen de kostprijs van 100,- euro 'all-in'. Wel dient het gebruik van 2 lokalen (secretariaat en archief) gereduceerd tot 1 lokaal van +/- 30 m². De vereiste verhuisactiviteiten werden uitgevoerd door de leden van de EC en van de RVB.

Voorstel merchandising

Mede op voorstel van sommige leden werden enkele mogelijkheden van merchandising bekeken. Hierbij zou prioritair gekeken worden naar initiatieven die geen eigen investering behoeven. Ook zou de journalistieke deontologie en de neutraliteit volledig moeten gevrijwaard blijven. Enkele win-win pistes werden onderzocht maar gaven tot op heden nog geen bevredigend resultaat. Dit item wordt verder opgevolgd. Concrete voorstellen zullen via DNT of via een nieuwsflash meegedeeld worden aan de leden.

Voorjaars-ledenactiviteit

Wegens de onzekerheid en de praktische beslommingen i.v.m. de huisvestingsproblematiek van het VJV-secretariaat werd beslist om dit jaar geen voorjaarsactiviteit te organiseren.

De Nieuwe Tydinghe

Op basis van de bespreking met het departement Media werd, i.f.v. de toekenning van de projectsubsidie een upgradering van DNT doorgevoerd, dit zowel qua stijl als qua inhoud.

De opmaak werd toevertrouwd aan de bvba Publicom uit Antwerpen die, na vergelijking van opgevraagde prijsoffertes, als meest gunstige uit de bus kwam.

Inhoudelijk werd, eveneens i.f.v. de toegekende projectsubsidie, ruimte gemaakt voor 'jong talent'. De scholen met journa-

listieke opleiding en StampMedia werden hiervoor gecontacteerd. Een taakverdeling voor de contacten werd binnen de RVB afgesproken.

Van de 4 in 2013 uitgebrachte publicaties, werden de 3 laatste edities volgens deze nieuwe formule uitgewerkt.

Organisatie 50 jaar VJV – werking feestcomité

Cor Blancke deed een oproep naar de leden die zich vorig jaar hebben opgegeven voor het feestcomité. De respons was zeer laag.

Cor heeft op informele basis een hele lijst van mogelijkheden voor de invulling van het feestprogramma samengesteld. Hierin zitten een aantal locaties en diverse feestvoorstellen voor catering en animatie vervat.

Er wordt van uitgegaan dat deze viering, naast het ludieke feestkarakter, ook een meer plechtige (academische) component moet bevatten.

Omwille van het feit dat +/- 1/3e van de VJV-leden afkomstig is uit de Antwerpse regio wordt er de voorkeur aan gegeven om de viering i.v.m. 50 jaar VJV in Antwerpen te laten plaatsvinden. Te gepasten tijde zal hiervoor contact genomen worden met het Antwerps stadsbestuur. Maar ook het Vlaams Parlement wordt eveneens als een mogelijke denkpiste weerhouden.

Beslist werd om een nieuwe oproep voor gegadigden te organiseren n.a.v. de jaarvergadering 2013.

Organisatie Statutaire Algemene Ledenvergadering op 7 december in Hasselt

Beslist werd om in het kader van de toer van Vlaanderen, dit jaar de vergadering in Hasselt te organiseren.

Contact genomen met de toeristische dienst van Limburg en met het stadsbestuur van Hasselt. Via een officiële aanvraag werd een ontvangst met receptie op het stadhuis bekomen. Op verzoek van het bestuur werd eveneens toezegging voor de komst van Vlaams Mediaminister Ingrid Lieten bekomen.

Uit de diverse mogelijke locaties bleek dat, omwille van de ligging en omwille van het prijskaartje, Holiday Inn als meest geschikte uit de bus kwam.

VJV-lid Jacques Collen deed een voorstel i.v.m. mogelijk bezoek aan Jenevermuseum en/of Stadsarchief. Ondervoorzitter Swa contacteert hem opnieuw i.v.m. de uitwerking van een partnerprogramma.

Betreffende de financiële regeling voor en door de leden wordt het volgende beslist:

- Individuele bijdrage van het lid voor

deelname aan het diner: €10,- (= lage drempel om zekerheid bij inschrijving te garanderen)

- Bijdrage van partner voor deelname aan het diner en partnerprogramma: € 25,-
- Het spreekt voor zich dat beide bedragen eerder symbolisch zijn en slechts een fractie van de reële kostprijs vertegenwoordigen.
- Maximale inbreng vanuit VJV-kas voor verblijfsarrangement: € 20,- per lid

Een verblijfsarrangement (kamer + ontbijt voor 2 personen) kon op deze basis worden aangeboden voor de prijs van 75,- euro per nacht.

VJV-lid Jacques Collen zorgt voor het partnerprogramma (modemuseum) en een randprogramma na afloop van de vergadering. De Stad Hasselt biedt dit aan (gratis toegang en gratis gidsen).

Tijdens het ledendiner wordt een tombola georganiseerd. Holiday Inn schenkt een arrangement. Andre prijzen werden aangeboden.

Holiday Inn stelt tijdens de vergadering een aantrekkelijke verblijfsformule voor.

De aanwezige leden en hun partner ontvangen een giftbag (tas voor iPad) met bics, VJV-schrijfblok, VJV-lanyard, kaarthouder...

Overleg met KBWB en Sportspress

Wegens aanhoudende klachten i.v.m. accreditaties bij wielervedstrijden en na veelvuldig aandringen en evenveel verplaatsingen van het vergadertijdstip werd op 12 november in Gent een overlegvergadering georganiseerd met KBWB, Sportspress en VJV. Aanwezig waren namens KBWB de heer Tom Van Damme Bondsvoorzitter, namens Sportspress de heer Jos Segaert Secretaris-Generaal en de heer Marc Van Landeghem en namens de VJV Walter Van den Branden als Voorzitter, François van de Brul als ondervoorzitter en Erik Braeken, lid.

Na uiteenzetting over de verschillende standpunten werd benadrukt dat het akkoord tussen KBWB en Sportspress behouden blijft. Dat er voor fotografen niets verandert doch dat ook VJV-leden, mits te voldoen aan de toetredingscriteria, tot Sportspress kunnen toetreden. Voor off-road-wedstrijden stelt de heer Van Damme voor om een beknopte lijst van VJV-leden te bezorgen die in aanmerking komen voor verslaggeving. Sportspress vraagt om toezending van de VJV-toetredingscriteria. Brieven zijn inmiddels verzonden naar Sportspress en KBWB. Op vraag van sommige leden werd in deze laatste brief de dubbelzinnige positie van de heer Van Landeghem in vraag gesteld. Inmiddels werd over deze kwestie door onze secretaris ook informeel contact ge-

nomen met Vlaams Minister voor Sport Serge Muytters.

Onder handgeklap wordt het verslag van de Raad van Bestuur door de aanwezige leden unaniem goedgekeurd.

VIERING LEDEN MET 25 JAAR LIDMAATSCHAP

Volgende leden worden aan de vergadering voorgedragen omwille van hun 25 jaar ononderbroken lidmaatschap van de Vlaamse Journalisten Vereniging (voorheen VJPP):

- Peter ESPRIT (lidnr. 315)
- Guido LOMBAERT (lidnr. 196)
- Alfons MAES (lidnr. 267)
- Eric MARLIER (lidnr. 177)
- Freek NEIRYNCK (lidnr. 363)
- Ivan VANHOVE (lidnr. 309)
- Jempi WELKENHUYZEN (lidnr. 221)

De voorzitter vraagt de vergadering om ook Jacques COLLEN (lidnr. 170) aan deze lijst toe te voegen. Door een administratieve vergetelheid werd hij, ondanks het feit dat hij al meer dan dertig jaar lid is, in het verleden over het hoofd gezien. Dit wordt door de vergadering aanvaard.

Volgende leden, aanwezig op de vergadering ontvangen, onder handgeklap door de aanwezige leden, het traditioneel geschenk (VJV-pen) uit de handen van de voorzitter: Guido LOMBAERT – Ivan VANHOVE – Jempi WELKENHUYZEN – Jacques COLLEN

Ivan VANHOVE dankt namens de gevierden en licht kort zijn trouw lidmaatschap 'als late roeping' toe.

De afwezige leden Peter ESPRIT – Alfons MAES – Eric MARLIER – Freek NEIRYNCK krijgen hun geschenk via de post toegezonden.

VOORDRACHT ERELIDMAATSCHAP

De voorzitter vraagt aan de aanwezige leden om de heer Freek NEIRYNCK omwille van zijn bijzondere verdienste als journalist en publicist, o.m. met typisch Gentse literatuur, mits goedkeuring door hemzelf voor te dragen als Erelid.

Onder handgeklap door de aanwezige leden wordt Freek NEIRYNCK voorgedragen als Erelid van de Vlaamse Journalisten Vereniging vzw. De voorzitter zal persoonlijk met dhr. Neiryck contact nemen met de vraag tot aanvaarding van dit Erelidmaatschap.

OPROEP COMITE 50 JAAR VJV

De voorzitter licht toe dat er in het voorbije jaar, onder de leiding van Cor BLANCKE, reeds een eerste aanzet werd gegeven i.v.m. de voorbereiding van de feestelijkheden rond de viering van het 50-jarig bestaan van de Vlaamse Journalisten Vereniging (voorheen VJPP) in 2015.

Hierbij doet hij een oproep naar de aanwezige leden om het team van het 'Comité 50 jaar VJV' te versterken, teneinde de concrete uitwerking van een feestprogramma aan te vatten.

Hierbij benadrukt hij dat het niet alleen gaat om een feest met diner en gezellig samenzijn maar dat, omwille van de status van de

vereniging, tevens een volwaardige academische component dient ingebouwd.

Betreffende de locatie verwijst hij naar de ongeveer 30 % leden uit de Antwerpse regio waardoor Antwerpen misschien als meest geschikte locatie dient naar voor geschoven. Een andere denkpiste kan leiden in de richting van het Vlaamse Parlement (cfr. De recente viering van 50 jaar wet op de erkenning en de bescherming van de beroepsjournalist in de Senaat).

VRAAG EN ANTWOORDRONDE

Alvorens de vergadering te besluiten krijgen de aanwezige leden de kans om vragen te stellen. Hierop volgen onderstaande reacties:

- Anne TILMONT vraagt de vergadering om een speciaal woord van dank voor Hilde VAN GOOL, secretaris van de Erkenningscommissie die tevens instaat voor het ledenbeheer.
- Marc VERACHTERT vraagt om i.v.m. de viering van 50 jaar VJV vooraf duidelijke doelstellingen te formuleren.
- Eric D'HAEMERS noemt DNT ondermaats en suggereert het bestuur om VJV-leden gericht te verzoeken om bijdragen met relevante journalistieke content te leveren.

Na antwoord van de voorzitter waarbij hij belooft maximaal rekening te zullen houden met de wensen en verzuchtingen van de leden wordt de Jaarvergadering 2013 stipt om 12.00 uur beëindigd.

PARTNERPROGRAMMA

Tijdens de Jaarvergadering kregen de partners dankzij de welwillende bemiddeling van de Hasseltse VJV-leden Jacques COLLEN en Marc VERACHTERT door de Stad Hasselt een rondleiding met gids aangeboden in het Modemuseum.

vervolg op pagina 8

vervolg van pagina 7

OFFICIELE ONTVANGST IN HET STADHUIS VAN HASSELT

Na de Jaarvergadering werden de leden en hun partners ontvangen op het Stadhuis van Hasselt door Eerste Schepen Karolien Mondelaers (Cultuur – Onderwijs – Toerisme) en Schepen Rob Beenders (Mobiliteit – Parkeerbeleid – Sport – Gebouwen). In haar toespraak verwelkomde Schepen Mondelaers de aanwezige VJV-leden en benadrukte ze dat ze vurig hoopte dat zij ook op een later tijdstip nog naar Hasselt zouden terugkeren. Ze hield een begeesterd pleidooi voor de toeristische troeven van de Stad Hasselt, Wereldhoofdstad van de Smaak, waarna ze ook benadrukte dat Hasselt alles in het werk stelt om de relaties met de pers zo goed mogelijk te verzorgen.

Eerste Schepen Karolien Mondelaers.

Na het dankwoord van VJV-Voorzitter Walter Van den Branden, waarin ook de Hasseltse VJV-leden Jacques Collen en Marc Verachtert bedankt worden voor hun welwillende tussenkomst en bemiddeling, en de overhandiging van het traditioneel VJV-geschenk hadden de aanwezigen, bij wijze van aperitief, de gelegenheid om kennis te maken met de befaamde Hasseltse jenever. Al snel werd hierdoor het officieel karakter van de bijeenkomst geruild voor een kameraadschappelijke gedachteswisseling over Hasselt, de toekomst van het VJV en de journalistieke stand van zaken in Vlaanderen en in de rest van de wereld.

JAARLIJKS LEDENDINER

En dat de afwezigen alweer ongelijk hadden werd eens te meer bewezen tijdens

het jaarlijks ledendiner, ter afsluiting van de Jaarvergadering. Het moet gezegd! Het team van Holiday in had reeds vanaf de ontvangst van de leden 's morgens duidelijk een tandje bijgestoken om het de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging naar hun zin te maken. Tijdens het buffet werden er wellicht nog enkele extra tandjes bijgestoken want het buffet overtrof ontegensprekelijk alle voorgaanden. Spijtig voor wie, omwille van de verre verplaatsing, niet tot het einde kon blijven, want net zoals de maaltijd zelf verdiende ook het dessertenbuffet naar eenieders mening een Michelinster of een bijzondere vermelding in de GaultMillau.

SMAAKVOLLE AFSLUITER

En alsof het blijkbaar allemaal nog niet genoeg was nam Jacques COLLEN de geïnteresseerden nog even mee voor een culinaire verwennerij in het Hasselts Smaaksalon.

'Volgend jaar beter!' wordt ongetwijfeld een moeilijke klus voor het organiserend VJV-bestuur!

PRIJZENREGEN

Tijdens het ledendiner werd 'tussen de soep en de patatten' alweer een tombola onder de aanwezige leden georganiseerd. Dankzij de spontane inzet (en relaties!) van onze bestuursleden hadden wij alweer de gelegenheid om enkele gelukkigen met een mooie prijs naar huis te sturen.

- Een lekkere speculaas van dé Sint (geschonken door Bram Hullebroeck, chocolatier)
- Een assortiment chocolade-bonbons (geschonken door Bram Hullebroeck, chocolatier)
- Een Hotelvoucher voor een overnachting voor 2 personen + ontbijt (geschonken door Holiday Inn Hasselt)
- Een digitale labelmaker (geschonken door de firma Dymo)
- Een Smartphone (geschonken door Base)

Foto:s Bernard Decock.

100 jaar Grote Oorlog: toeristisch én educatief?

De herdenking van 100 jaar Grote Oorlog wordt commercieel volop uitgespeeld. Maar herdenking en educatie dienen wel de sleutelwoorden te blijven, zowel op toeristisch als onderwijsvlak, vindt Matti Vandemaële van het Peace Village. “De nadruk moet liggen op werkelijkheidsnabijheid.”

Sinds begin vorig jaar is Matti Vandemaële manager van het Peace Village in Mesen, een hostel dat vooral leren en Britten ontvangt. Met de ‘dreigende commercialisering’ van 100 jaar Eerste Wereldoorlog wil Matti op een evenwichtige manier omgaan. Het Peace Village legt de nadruk op herinnering en werkelijkheidsnabijheid. Herdenken op maat staat hier centraal. “Het herinneringscentrum voorziet een educatief aanbod voor groepen die bij ons verblijven” vertelt Matti. “Hierbij focussen we eerder op herinneringseducatie dan puur op historische feiten. Afhankelijk van het feit of we bijvoorbeeld een Britse schoolklas of een Australische groep over de vloer krijgen, stipelen we een aangepaste rondleiding uit. Herdenken gaat om wat we er vandaag de dag mee kunnen. Op welke manier is die oorlog van bijna een eeuw geleden nu nog relevant? Wat kan ieder van ons eruit leren? “

Beperkte aandacht vanuit het onderwijs

Matti geeft toe dat het een wankel evenwicht is tussen herdenken, educatie en commercie. Er worden dit jaar honderdduizenden toeristen verwacht en iedereen wil wel een graantje meepikken. “De meeste initiatieven kan ik alleen maar toejuichen”, zegt hij. “Ik vind het wel jammer dat er bijna alleen vanuit toeristische hoek aandacht aan besteed wordt. Begrijp me niet verkeerd, daar gebeuren hele goede dingen. Maar het is een verloren kans dat andere beleidsdomeinen, zoals onderwijs, zo weinig aandacht besteden aan dit ‘eeuwfeest’. Daar vertrekt het vaak vanuit de persoonlijke interesse van bepaalde leerkrachten. Vanuit de overkoepelende onderwijs-

sector zelf wordt er ontzettend weinig mee gedaan, terwijl er heel veel mogelijkheden zijn om de oorlog ook vanuit een persoonlijk standpunt heel nabij te brengen”, betoogt hij. “Als je op een oorlogskerkhof staat waar 17-, 18-jarigen begraven liggen, leeftijdsgenoten eigenlijk, dan kun je daar pedagogisch iets mee. Die kansen worden nu vaak niet gegrepen.”

Andere prioriteiten

Dat is iets waar Walter Lefever, die al 35 jaar geschiedenis geeft in het hoger middelbaar, het slechts gedeeltelijk mee eens is. “Ik vind dat er aan de Eerste Wereldoorlog en de hele voor-geschiedenis eigenlijk best veel aandacht wordt besteed. Niet zozeer de oorlog zelf wordt jaar na jaar besproken, maar wel het conflict in het algemeen, hoe het zover is kunnen komen en wat dit voor gevolgen had”, vertelt hij. “Het organiseren van schoolreizen naar de frontstreek vind ik zeker een meerwaarde en dat hebben we vroeger ook vaak gedaan. We zijn hiermee moeten stoppen omdat het praktisch niet meer haalbaar was. We reden op één dag van en naar Leper, maar dan reden de chauffeurs langer dan ze wettelijk mochten.”

“De toeristische sector is al langer bezig met de voorbereidingen van 100 jaar Grote Oorlog, dus ik zie niet in waarom ook het onderwijs niet op de kar zou kunnen springen. Het probleem is natuurlijk ook hier weer dat er bespaard moet worden. Als er gekozen moet worden tussen het bouwen en onderhouden van scholen of het subsidiëren van reizen naar de frontstreek, dan is de keuze snel gemaakt”, denkt Walter.

In Groot-Brittannië lijkt de onderwijssector er meer waarde aan te hechten: de Britse premier Cameron heeft zeven miljoen euro uitgetrokken om jongeren de Vlaamse slagvelden te laten bezoeken. De bedoeling is om van elke school in Groot-Brittannië minstens één leerkracht en twee leerlingen over te brengen. Daarbovenop

jong
talent

Vlaanderen kent, zowel in hoger als in universitair onderwijs, een groot aanbod aan journalistieke opleidingen. Omdat de toekomst van het medialandschap in Vlaanderen in grote mate bepaald wordt door de aard van deze opleidingen en de afgestudeerden wil de Vlaamse Journalisten Vereniging, in samenspraak met het Departement Media van de Vlaamse Overheid, deze opleidingen en het werk van studenten en pas afgestudeerden extra onder de aandacht brengen.

komen nog de ‘gewone’ schoolreizen naar de Westhoek die veel Britse scholen sowieso al organiseren.

Wat na ‘100 jaar Grote Oorlog’?

Wat er na 2018 gaat gebeuren, is moeilijk in te schatten. Vermoedelijk zal de aandacht langzaamaan naar de Tweede Wereldoorlog verschuiven. Hoe dan ook denkt Matti Vandemaële niet dat de Eerste Wereldoorlog, en bijgevolg het slagveldtoerisme, na de herdenkingen zal wegsterven. “In Groot-Brittannië is de Eerste Wereldoorlog nog altijd in de eindtermen opgenomen. In de scholen wordt er erg veel aandacht aan besteed en de schooltripjes naar de Westhoek vallen daar ook onder. Bovendien mogen we niet vergeten dat het een oorlog buiten categorie was. Het was de eerste keer dat er massavernietigingswapens, gas, machinegeweren enz. werden ingezet. Miljoenen mannen werden op een ongeziene schaal de dood ingejaagd. In die zin zal het ook in de toekomst een belangrijke rol blijven spelen.”

© 2014 – C.H.I.P.S. StampMedia –
Jurgen Van den Plas

Journalistiek en sociale media: schending van de privacy?

Regelmatig zoeken journalisten via sociale media naar getuigen voor hun medium. Hierbij wordt er vaak een foto, tweet of video overgenomen en gebruikt in een artikel of reportage. Dit gebeurt echter niet altijd met de toestemming van de eigenaar of getuige. Wat kunnen hiervan de gevolgen zijn?

Iedere journalist kent het wel of heeft het ooit al gedaan: een oproep lanceren op sociale media in de hoop een getuige te vinden voor een artikel of reportage. Vtm lanceert regelmatig oproepen naar getuigen via hun Twitteraccount, en de VRT heeft er zelfs een specifiek Twitteraccount voor (@VRT_Research). Op Facebook komen deze oproepen in zo'n mate voor dat er een blog werd opgericht met de naam 'Journalistiek', waarop al deze verzoekberichten verzameld en bespot worden.

Maar het kan ook anders. Journalisten kunnen nu namelijk in een handomdraai elk persoonlijk verhaal opsporen. Via de zoekfuncties op Twitter, Facebook, Foursquare en andere media kunnen getuigen gevonden worden in verband met een bepaald thema. Een voorbeeld: een paar weken geleden tweette ik over een pralineautomaat die in het stationsgebouw van Leper werd geplaatst. Via Facebook kreeg ik een paar dagen later opeens een privébericht van een regionale journalist, die graag een artikel had geschreven over de automaat en nog extra info nodig had. Die heb ik hem gegeven en een tijdje later verscheen het artikel, met mijn info erin verwerkt.

Het is dus duidelijk: iedere getuigenis van elke normale persoon kan nu dus gevonden worden via sociale media, hoe groot of klein het berichtje ook is.

Onschuldig?

Het zoeken naar getuigen via Facebook en Twitter lijkt op het eerste zicht onschuldig. De meeste personen die gevonden worden, zullen namelijk met plezier een journalist te woord staan. Het gebruik van hun tweets of foto's in een artikel of reportage zullen ze dan ook zonder problemen toelaten.

Maar wat als het gaat over onderwerpen die de getuigen in een

negatief daglicht plaatsen? Als journalist kan je wel het belang van actualiteit aanhalen, maar dit belang is enkel interessant indien het gaat om een publiek persoon. Indien de getuige dus onbekend is, zou de journalist diens privacy moeten respecteren, maar dat is niet altijd het geval. Het bekendste voorbeeld is een Facebookfoto die op de voorpagina van Het Laatste Nieuws werd geplaatst. Kinderen op sneeuwklassen die dolle pret beleefden en die luttele uren later stierven in de busramp in Sierre.

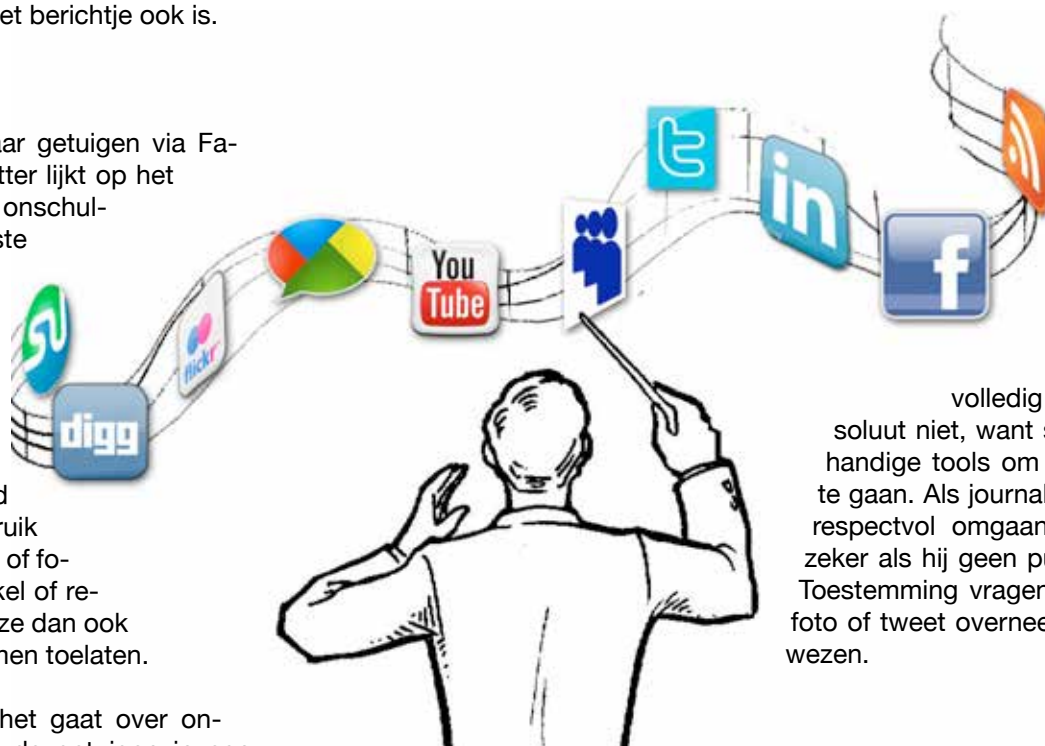
Extra wrange smaak

Soms worden zonder toestemming dus toch foto's, video's, tweets en statussen van niet-publieke personen gebruikt in journalistieke werken. Op deze manier kunnen artikels en reportages bij sommigen overkomen als schandpalen waarop de getuigen in kwestie belachelijk worden gemaakt. Dit zorgt dan ook dat een pijnlijke situatie voor de getuigen nog een extra wrang smaakje krijgt. Volgens de Privacycommissie kan dit niet en is het zelfs een inbreuk op de privacywetgeving als een persoon herkenbaar is via een status of tweet.

De Privacycommissie zorgt er naar eigen zeggen voor dat persoonsgegevens goed worden gebruikt en beveiligd, en dat ieders privacy ook in de toekomst gegarandeerd blijft. De laatste tijd bedenken de sociale media echter steeds meer nieuwe regels in verband met privacy. Het is bijvoorbeeld sinds kort niet meer mogelijk om je op Facebook onvindbaar te maken, waardoor ieders profiel nu open en bloot te vinden is. Deze regels maken het werk van de Privacycommissie alleen nog moeilijker. Journalisten moeten dan

ook zeker niet voor extra polemiek zorgen door in ieder profiel op zoek te gaan naar interessante info.

Is het dan beter om sociale media vanaf nu volledig te vermijden? Absoluut niet, want sociale media zijn handige tools om mee aan de slag te gaan. Als journalist moet je echter respectvol omgaan met je getuige, zeker als hij geen publiek persoon is. Toestemming vragen voor je iemands foto of tweet overneemt is dus aangewezen.

Daisy Fonteyne

Hoe sociale media en justitie elkaar kunnen helpen

“Sociale media bieden nieuwe onderzoeksmogelijkheden”

Steeds vaker schakelt justitie sociale media in om de identiteit van slachtoffers of daders te kunnen achterhalen. De nood aan een uitgestippeld sociale mediabeleid wordt steeds groter. Hoe kunnen sociale media een meerwaarde betekenen in gerechtelijk onderzoeken?

Het onderzoek naar de kopschoppers in Eindhoven zat op een dood spoor. De speurders besloten om de camerabeelden op het internet te zetten. Al snel begon ook op sociale media een zoektocht naar de daders. Een groepsfoto van de Belgische jongeren circuleerde op Facebook en werd door duizenden gebruikers opgepikt en gedeeld.

In Nederland durft het openbaar ministerie veel sneller de stap naar sociale media te zetten. In België is het uitstippen van een sociale mediabeleid geen prioriteit. Ons land heeft nog een grote achterstand in te halen.

Ouderwetse magistratuur

Het merendeel van de magistraten staat afkerig tegen verandering, zo ook tegen het gebruik van sociale media voor professionele doeleinden. Dat blijkt uit een nationale bevraging bij alle Belgische parketten in eerste aanleg. De studie toont een positieve correlatie tussen magistraten die zelf actief zijn op de netwerksites en de wil om sociale media ook in het beroepsleven te gaan gebruiken. Die magistraten weten uit ervaring waarover het gaat en begrijpen ook de meerwaarde ervan voor professioneel gebruik. Magistraten die zelf geen account hebben, zien er het nut niet van in.

Efficiëntie troef

Toch hebben sociale media hun nut al bewezen in eigen land. Drie maanden lang was het Openbaar Ministerie op zoek naar een kopschopper in Aalst. Wegens een gebrek aan aanwijzingen werden de camerabeelden vrijgegeven. Dat leidde meteen tot een doorbraak. Slechts drie minuten nadat het filmpje on-line werd gezet, kwam er een cruciale tip binnen die leidde tot de dader.

Ook de identificatie van een overleden vrouw in Blankenberge gebeurde met behulp van sociale media. Politieagent Philip Denoyette plaatste de foto van het levenloze lichaam op de Facebook-pagina van de Blankenbergse politiezone. Uiteindelijk herkende iemand haar en kon de familie verwittigd worden.

Privacybezwaren

Toch is het soms moeilijk om sociale media en de privacywetgeving te verenigen. De daders van Eindhoven kregen zelfs een strafvermindering van twee maanden omdat hun

De kopschoppers in Eindhoven werden geïdentificeerd op Facebook.

privacy bij het vrijgeven van de beelden ernstig geschonden werd. Eva Wiertz van de privacycommissie is een grote voorstander van een aangepaste privacywetgeving over sociale media.

Wiertz: “De privacywet dateert van vóór de opkomst van het internet. Het voordeel van die wet is dat hij technologie-neutraal geformuleerd is en dus ook van toepassing is op sociale media. Het nadeel is dat sociale media die niet in België gevestigd zijn niet onderworpen zijn aan de Belgische privacywet. Daarom moet er een wijziging komen. Op Europees niveau wordt daar momenteel aan gewerkt, maar voorlopig is er nog geen definitieve wettekst. Wel ontstaat bij het schrijven van een specifieke wetgeving, op maat van nieuwe technologische ontwikkelingen, het risico dat die te eng geformuleerd is en bijgevolg ook snel achterhaald. Dat is dus een belangrijk aandachtspunt bij een eventuele wetswijziging.”

Roadmap

Ex-parketmagistraat van Gent en sociale mediaconsulent Renzo Ottoy pleit voor een concreet sociale mediabeleid om onduidelijkheid in de toekomst te vermijden.

Otttoy: “Sociale media biedt zoveel nieuwe onderzoeksmogelijkheden. Maar toch gebeurt er gerechtelijk niets op gebied van sociale media. Dat moet dringend veranderen. We moeten een concrete strategie uitwerken en nagaan wat de mogelijkheden zijn en zo procedures met verschillende stappen uitdenken. Die strategie moet echt een duidelijke roadmap worden.

Silke Van den Veyver

Vallen, opstaan én dan weer verder gaan met Journalistiek

Beginnen studeren deed ik aan het CVA, het Centrum voor Afstandsonderwijs. Niet echt een studie op universitair vlak natuurlijk. Maar voor mij was dit voldoende om in te schatten of ik voor Journalistiek wou gaan of niet. Mijn beslissing was strikt persoonlijk. Ik schreef me in bij de Plantijn Hogeschool en daar heb ik nog geen minuut spijt van gehad.

Ik heb besloten om elk jaar een stage te doen, om zo zelf genoeg praktische ervaringen te hebben. Ik ben iemand die enorm graag bijleert, dus met de theorievakken had ik bijster weinig problemen. Toch is praktijk en theorie een wereld van verschil. Tijdens mijn laatste stage bij de openbare radio werd wel duidelijk dat onze algemene kennis soms niet altijd sterk genoeg is om te kunnen opboksen tegen de 'ouwe rotten' in het journalistenvak.

Ik heb zowel de lessen als de leerstof vervloekt, want mijn vrije tijd stak ik vooral in het studeren en stages lopen. Als student mis je dan je vrienden, het uitgaansleven en vooral een beetje rust. Ik ben zelf een stresskonijn, iets wat je als journalist kan missen als kiespijn. Je moet net deadlines kunnen halen en daarbij is stress een struikelpunt. Toch heb ik kunnen doorbijten en heb ik géén enkele deadline gemist. Daarnaast heb ik nooit herexamens gehad, wat ik waarschijnlijk te danken heb aan het goed bijhouden van mijn lessen en notities.

Ik ben na m'n studies bij het jongerenpersagentschap StampMedia nog extra kennis gaan opdoen. Een tof initiatief van een hechte ploeg. Dankzij StampMedia en Het

Belang van Limburg ben ik bij de Vlaamse Journalisten Vereniging aangesloten. Een echte eer, zeker om vol te houden in de speciale wereld van journalisten.

Een job vinden ging vrij vlot omdat ik in september al aan de slag kon bij het productiehuis De Filistijnen. Daar verzorg ik de vragen en premies voor het aanstormend seizoen van De Premiejagers. Toch is het een deeltijdse job, want voltijdse jobs zijn als jonge journaliste bijster moeilijk te vinden. Jammer maar helaas. Ik werk deeltijds in een plaatselijk boetiekje om toch steeds meer op m'n eigen benen te kunnen staan.

De collega's in het vak der journalisten zijn behulpzaam, eerlijk en tonen veel respect. Ik heb nog niemand arrogant of egoïstisch ontmoet hier. Gelukkig maar. De collega's bij De Filistijnen tonen zoveel begrip en geloof in mij, dat ik steeds meer zin heb om bij te leren en mezelf te ontplooien.

Doorzetten, actualiteitsgericht handelen, een deel van je vrije tijd opgeven en steeds nieuwe dingen willen leren is de basis voor jonge journalisten volgens mij. Daarnaast vind ik jezelf blijven een must. Diezelfde jij moet echter wel heel wat kennis op journalistiek vlak opdoen tijdens de studies. Vallen, opstaan en jezelf overtreffen.

Yentl Keuppens

<http://www.stampmedia.be/author/yentl-keuppens>.

Nieuwe leden

VJV mocht de voorbije maanden de volgende nieuwe leden verwelkomen:

- 1040 **Hugo VELGHE** uit Ledeberg, freelance fotograaf voor Lens of Gent
- 1041 **Iris DE BAKKER** (stagiair) uit Merksem, studente journalistiek
- 1042 **Anja GALICIA** uit Kampenhout, fotograaf voor Het Laatste Nieuws
- 1043 **Pieter BAUWENS** uit Hofstade, hoofdredacteur Doorbraak
- 1044 **Martijn VANDENBORNE** uit Hasselt, reporter voor C.H.I.P.S. Stampmedia
- 1045 **Christophe TRIO**, uit Ramskapelle, uitgever en reporter BlueBuddha
- 1046 **Mirko PAGLIA** uit Stabroek, hoofdredacteur BlueBuddha
- 1047 **Mario VARREWAERE** uit Roeselare, fotograaf bij cycling-pics.be
- 1048 **Wim VAN DEN HOECK** uit Geluwe, fotograaf bij Krant van West-Vlaanderen
- 1049 **Nico GENEYN** uit Sint Elooïs Vijve, reporter bij Belgische Radio Unie
- 1050 **Sebastiaan PEETERS** uit Antwerpen, redacteur bij CruiseSchepenInAntwerpen.be
- 1051 **Luc SCHAEVERBEKE** uit Brugge, reporter bij Het Brugsch Handelsblad
- 1052 **Jorg SNOECK** uit Antwerpen, uitgever en redacteur bij RetailDetail magazine
- 1053 **Bart VAN REETH**, reporter bij magazine De Bijlartballen

AUXIPRESS (monitoring van media) biedt een korting aan voor de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging.

De korting is enkel geldig op voorwaarde dat deze leden nog geen klant zijn bij Auxipress - of hun huidige abonnement annuleren voor een nieuw op te starten abonnement

50% korting per lid wanneer zij een abonnement nemen van 1-3-6-9-12 maand (standaard tarieven: 117€ - 257-432€ - 635€ - 790€) + prijs per geselecteerde pagina: 2,35€.

ledenvoordeel

Voor info: Aurélie Tinel, Sales Executive - Auxipress, T: +32 2 508 17 37, M: +32 491 15 07 52, E: aurelie.tinel@auxipress.be, W: auxipress.be.

VJV verjongt via sociale media

Na Twitter en Facebook is de Vlaamse Journalisten Vereniging nu ook terug te vinden als groep op LinkedIn. De inspanningen van het bestuur om een doorgedreven verjonging door te voeren heeft hiermee nogmaals een belangrijke stap genomen. Door op alle vlakken actief te zijn in de sociale media bewijst deze vereni-

ging dat zij zeker met haar tijd mee geëvolueerd is.

Sinds kort biedt het VJV ook een platform aan jong aanstormend talent in het ledenblad De Nieuwe Tydinghe. Op deze manier brengt zij het bestaan van de vereniging onder de aandacht van de journalist in opleiding onder andere aan de journalisten hoge-

school AP. Een andere stap naar die zeer gegeerde verjonging is de samenwerking met STAMPmedia, een persagentschap dat een stem geeft aan jongeren en dus uitsluitend met jong aanstormend talent werkt.

Anita Campforts

Het adres van de Vlaamse Journalisten Vereniging op LinkedIn: http://www.linkedin.com/groups?home=&gid=7425164&trk=anet_ug_hm.

De Holiday Inn hotelgroep biedt de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging tot 31 december 2014, bovenop de best beschikbare prijs en volgens beschikbaarheid, een extra korting van 10 % op de kamerreserveringen in onderstaande hotels:

- **Crowne Plaza Brugge** - Burg 10, 8100 Brugge - 050/44.68.44 - www.cpbrugge.com
- **Holiday Inn Gent Expo** - Maaltekouter 3, 9051 St. Denijs-Westrem - 09/220.24.24 - www.higentexpo.com
- **Holiday Inn Brussels Schuman** - Breydelstraat 20, 1040 Brussel - 02/280.40.00 - <http://www.ihg.com/holidayinn/hotels/us/en/brussels/brubr/hoteldeal>
- **Holiday Inn Hasselt** - Kattégatstraat 1, 3500 Hasselt - 011/24.22.00 - www.hihasselt.com
- **Holiday Inn Express Hasselt** - Thonissenlaan 37, 3500 Hasselt - 011/37.93.00 - <http://www.hiexhasselt.com/>
- **Holiday Inn Express Antwerp City-North** - Italiëlei 2, 2000 Antwerpen - 03/221.49.49 - www.hiexantwerp.com

ledenvoordeel

- **Holiday Inn Express Mechelen City Center** - Vee-markt 37c, 2800 Mechelen - 015/44.84.20 - www.hiexmechelen.com

Te vermelden bij reservatie: Vlaamse Journalisten Vereniging.

Bijkomende info over dit aanbod en over de Holiday Inn hotelgroep: Valerie Caveye - Sales Manager Holiday Inn Hasselt op 011/24.22.00 of sales@hihasselt.com.

Mediacademie voor de audiovisuele sector

Tijdens haar openingstoespraak voor de jaarvergadering van de Vlaamse Journalisten Vereniging in Hasselt verwees Vlaams Mediaminister Ingrid Lieten naar de zopas voorgestelde audiovisuele afdeling van de reeds eerder in het leven geroepen Mediacademie. Met een subsidie van 750.000 euro vanwege de Vlaamse Overheid wil zij hiermee het talentmanagement in de Vlaamse audiovisuele sector stimuleren.

Terug naar de bron

De voorstelling vond plaats op 28 november 2013 in het Brussels Flagey-gebouw waar midden vorige eeuw de basis voor de Vlaamse audiovisuele sector werd gelegd. Zo'n 60 jaar later kondigde Ingrid Lieten aan dat ze met haar initiatief een eigentijds en volwaardig talentmanagementplatform voor de hele Vlaamse Mediasector wil bekomen. Het managen van talenten en het stimuleren van mensen in hun professionele ontwikkeling staan hierbij centraal. De uiteindelijke doelstelling is zowel vanuit sociaal als vanuit professioneel oogpunt te komen tot een duurzame en kwaliteitsvolle Mediasector die ook buiten Vlaanderen competitief is.

Mediarte

De financiële middelen om deze opdracht uit te voeren werden toever-

Vlaams mediaminister Ingrid Lieten.

Jan Vermoesen.

trouwd aan Mediarte. In zijn uiteenzetting lichtte Jan Vermoesen, directeur van Mediarte, toe dat concrete initiatieven zullen genomen worden om iedereen (zenders, productiehuisen, facilitaire bedrijven...) die talentmanagementbeleid wil ontwikkelen voor werknemers, uitzendkrachten of zelfstandigen kan genieten van sector-specifieke opleidingen. Hierbij wordt o.m. gedacht aan noden van professionals op het vlak van editing-technieken zoals final cut, avid en de transitie inzake cameratechnologie van 2k naar 4k... tot en met opleidingen die tot doel hebben om de creativiteit te stimuleren.

'Werk aan de winkel' volgens Jan Vermoesen die meteen een oproep lanceerde naar iedereen die binnen en buiten de sector geïnteresseerd is om de doelstellingen bij dit audiovisueel luik van de Mediacademie, zowel actief als receptief, mee te realiseren.

Ongetwijfeld een initiatief waarin ook sommige leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging die actief zijn op audiovisueel vlak, mee in kunnen participeren.

Concrete vragen en voorstellen zijn dus meer dan welkom!

Walter Van den Branden

Kan confederalisme de pers redden?

In de aanloop naar de verkiezingen speelt het begrip confederalisme een sleutelrol. Er wordt dan vaak verwezen naar Zwitserland, omdat de officiële benaming van het Alpenland nog steeds Confoederatio Helvetica(CH) luidt, terwijl het wel degelijk om een federale staat gaat. De meertaligheid, de basisdemocratie, de kantons, de referenda, de neutraliteit en de legerdienst vormen een aantal referentiepunten. Maar ook op mediavlak scoort Zwitserland verschillend. Eerst nemen we het Zwitsers model onder het vergrootglas, nadien evalueren we de gevolgen ervan voor de media.

Zwitserland was oorspronkelijk een alliantie van drie kantons. Door de aansluiting van talrijke nieuwe kantons werd het land een confederatie. In 1848 wordt het uiteindelijk een federale staat, samengesteld uit kantons die niet meer onafhankelijk zijn, maar het statuut van autonome republiek bezitten. Zo heeft ieder kanton een eigen grondwet en een parlement en beschikt het zelfs over militaire competenties. De federale uitvoerende macht is in handen van slechts zeven ministers, inclusief de roterende functie van president die jaarlijks uit de zeven ministers wordt verkozen, en die over een eerder symbolische macht beschikt. De wetgevende macht bestaat uit een tweekamer stelsel waarbij de eerste een federale opdracht heeft en de tweede een kantonale. Een wet moet door de beide kamers, tot op de komma na, goedgekeurd worden.

De succesformule schuilt vooral in het respect voor ieder kanton zonder discriminatie. Zwitserland telt 26 kantons: 17 Duitstalige, 4 Franstalige, 3 tweetalige Duits-Frans, 1 Italiaans-talig en 1 drietalig Duits-Italiaans-Reto-Romaans. Van de haast 8 miljoen Zwitsers spreken er 64 % Duits, 20 % Frans, 6,5 % Italiaans, 0,5 % Reto-Romaans en 9 % een immigratietaal. Het federale niveau is officieel drietalig: Duits – Frans – Italiaans. De hamvraag luidt dan wel: hoe samenleven met vier talen als het Duits zo'n dominante plaats inneemt?

Het uitgangspunt is het aanmoedigen van de persoonlijke en institutionele meertaligheid. Zo moeten bv. de Duitstalige kantons Frans als tweede taal invoeren. De prioriteit ligt dus bij de vier nationale talen en niet bij het Engels. Hierdoor groeit onder meer de Zwitserse identiteit, al loopt niet alles altijd van een leien dakje. Door respect, een wil naar overeenstemming, een light staatstructuur en een power to the people worden Belgische toestanden vermeden.

Basisdemocratie en referenda

De Zwitserse burger is geen nummer in een massademocratie met als enige gesprekspartner de centrale staat. Het land streeft immers naar een integrale democratie gebaseerd op persoonlijke verantwoordelijkheid. Zelfs grote gemeenten beschikken, naar analogie met de kantons, over een executieve die zich enkele keren per jaar uitspreekt over lokale materies zoals belastingen, onderwijs en sociale zekerheid. De Zwitsers genieten dus eerder van een directe democratie. Er heerst een grote zin voor een collegiaal beleid, waarbij de grootste politieke fracties voor vier jaar het beleid uitmaken. Er bestaat geen mogelijkheid voor de kleinste groepen om de boel te blokkeren.

En dan zijn er nog de referenda. Het facultatief referendum staat de burger toe om een gestemde wet te annuleren. Indien 50.000 burgers een aanvraag indienen, komen de kiesverrichtingen, georganiseerd door de gemeenten of de kantons, op gang. Naast dit referendum, dat van toepassing is op een parlamentsbeslissing, is het volksinitiatief een ander recht van burgers waarbij ze zelf een wettekst voorstellen. Een comité moet hiervoor 100.000 handtekeningen inzamelen. Het dwingt de burgers alleszins om het politieke leven en de actualiteit goed te volgen. Ook deze instrumenten bewijzen dat in Zwitserland het volk altijd het laatste woord heeft.

Een levendige dagbladpers

De Zwitsers hebben door de directe

democratie meer dan andere landen nood aan informatie en duiding. De grondwet voorziet dan ook ruim in vrije meningsuiting- en vorming, en in vrijheid voor pers, radio en televisie. De Zwitsers zijn grote mediagebruikers. In vergelijking met België vertoont de Zwitserse dagbladpers nog een grote diversiteit, al kalfde ook het aantal onafhankelijke titels er af en bestaan er geen echte nationale kranten. Zo is zelfs de kwaliteitskrant Neue Zürcher Zeitung (114.154 verkochte exemplaren in 2013), met talrijke buitenlandse afnemers, verankerd in een kanton. De overgrote meerderheid van de titels zijn regionaal. De krant waarvan er het meeste over de toonbank gaan, is het Duitstalige boulevardblad Blick (2013-179.181 ex.). De regionale titels Tages-Anzeiger (Zürich-2013-173.417 ex.), Berner Zeitung (2013-160.359 ex.), Neue Luzerner Zeitung (2013-113.592 ex.) en St.Galler Tagblatt (2013-110.907 ex.) volgen op een afstand. De best verkopende Franstalige krant is het regionale 24 Heures (2013-68.011 ex.) gevolgd door de populaire tabloid Le Matin (2013-51.360 ex.) en La Tribune de Genève(2013-45.418 ex). Kwaliteitskrant Le Temps (2013-36.391 ex.) is de enige titel die over de ganse Franstalige regio verspreid wordt en die ook in de andere landsgedeelten evenals in Frankrijk gelezen wordt. Le Monde bezit er trouwens een 20 %-aandeel in het kapitaal. De twee bekende Italiaanse titels zijn Corriere del Ticino (2013-34.642 ex.) en La Regione Ticino (2013-29.940 ex.).

Voorspoedige media

De Zwitserse lezers werden vrij snel geconfronteerd met zondagsbladen. Reeds in 1969 lanceerde uitgever Ringier Sonntags-Blick. Na een aantal mislukte initiatieven verscheen in 1987 de voltrefter Sonntags-Zeitung, in 2002 gevolgd door Neue Zürcher Zeitung am Sonntag. In 2007 komt Der Sonntag erbij. In de Franstalige regio verschijnt Le Matin Dimanche. Bij de tijdschriften verdienen ouderdomsdeken Schweizer Illustrierte/L'Illustré een vermelding evenals Fémina, Télétop

vervolg op pagina 16

CULTUUR7

Omdat cultuur een belangrijke component is van het sociale weefsel in Vlaanderen verdient het uiteraad ook de nodige aandacht in de media. Daarom nam VJV-lid Karin Stoop met CULTUUR7 het initiatief om een beschikbaar digitaal kanaal bij Telenet (kanaal 50 van het standaardpakket) en bij Belgacom (kanaal 110 – betalend) permanent te voeden met culturele informatie en programma's, afkomstig uit zowat alle hoeken en windstreken in Vlaanderen. We zijn ervan overtuigd dat dit cultuurkanaal wellicht ook de interesse kan opwekken bij sommige cultuurverwerkende VJV-journalisten en legden ons oor te luisteren bij Karin Stoop.

Bescheiden maar ambitieus

"CULTUUR7 is weliswaar een nieuw initiatief maar kan buigen op een grote expertise en de infrastructuur die werd opgebouwd rond Euro1080 - de eerste HDTV zender in Europa - en de daaruit ontstane HDTV-televisieprojecten", als dus Karin Stoop. "Bovendien hebben wij het voorrecht om meteen gebruik te kunnen maken van de televisiekanaalen die, na de stopzetting van de Exqi tv-zender nog steeds beschikbaar waren. Met CULTUUR7 wil-

len we ons heel specifiek richten naar alles wat in Vlaanderen aan kwaliteitsvol cultuuraanbod aanwezig is. We beginnen met een klein, enthousiast team en sinds de start eind vorig jaar hebben we al enkele reportages in eigen beheer gerealiseerd. Alles wat in Vlaanderen te maken heeft met theater, dans, kunst, tentoonstellingen en woord zal de revue passeren. Hierbij is het vooral de bedoeling om een platform te bieden aan onderwerpen die via de grote zenders niet of te weinig

aan bod komen."

Een gediversifieerde doelgroep

"Met ongeveer 1,6 miljoen digitale aansluitingen bij Telenet en 0,6 miljoen voor Belgacom kunnen we van meet af aan een ruim publiek bereiken", vervolgt Karin Stoop haar verhaal. "Toch zijn we realistisch en mikken we op een dagelijks gemiddelde van ongeveer 30.000 Vlaamse kijkers. Hoewel de centrale doelgroep zich in de leeftijdscategorie van 40 jaar of ouder en met een hogere opleiding situeert, willen we op termijn een en ander ook naar een breder publiek opentrekken. De bedoeling is om te evolueren naar vaste themablokken zoals opera, jazz, dans en andere. In de geest van jong geleerd, is oud gedaan zullen we zeker ook aandacht besteden aan kinderen en jongeren. Via uitwisseling van content willen we door middel van ruilakkoorden ook het internationaal cultuuraanbod aan bod laten komen. En tenslotte spreekt het voor zich dat we met CULTUUR7 ook nieuwe media-platformen willen bereiken."

Voor meer info: Karin Stoop, karin@cultuur7.be.

Walter Van den Branden

vervolg van pagina 15

Matin en het newsmagazine L'Hebdo. In tegenstelling tot de gedrukte pers vielen de audiovisuele media tot in 1983 onder het monopolie van de Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft (SRG) en de Société Suisse de radiodiffusion et télévision (SSR). Na het einde van het monopolie begonnen al snel de private radio's in alle landsdelen uit te zenden, rond de eeuwwisseling gevolgd door de webradio's. Televisie wordt in 1954 gelanceerd voor een beperkt publiek. Daarna volgen de kleuren, de kabel, de commerciële zenders, teletekst, betaaltelevisie, lokale zenders en internettelevisie. De kijkers beschikken over 18 televisie- en 8 radiozenders in een van de vier officiële talen. Met het Internet heeft Zwitserland een

speciale band vermits het World Wide Web er in 1990 in Genève ontwikkeld werd door twee vorsers van de Cern (Conseil Européen pour la Recherche Nucleaire). Meer dan 80 % van de Zwitserse bevolking gebruikt heden het Internet. Ook de sociale media Facebook, LinkedIn, MySpace en Twitter zijn prompt aanwezig.

Voorbeeldfunctie

Waarschijnlijk is de Zwitserse staatsformule niet voor ieder land van toepassing. Eeuwen van overleg en een fanatieke zoektocht naar overeenstemming hebben er voor een grote politieke maturiteit gezorgd. Daardoor is er in het Alpenland haast geen plaats voor demagogie, maar wel voor politiek evenwicht, een sterke economie en een gezond beheer van de

verschillen. Niet zoveel landen kunnen zulk een palmares voorleggen. Het Helvetische model kan inspiratie voor ons land bieden. Er kan alvast begonnen worden met het vermenigvuldigen van de communicatiemogelijkheden. In een systeem waar de burgers vaak tot participatie aan de meest diverse onderwerpen worden geroepen zijn immers talrijke en sterk gedocumenteerde media levensbelangrijk. Slechts één voorbeeld: in Zwitserland verschijnen heden meer dan 200 dag- en weekbladen die de kiezer binnen de directe democratie begeleiden. De media kunnen inderdaad gered worden door een politiek systeem als het Zwitserse. Laat ons in België dan maar alvast een halt toeroepen aan de verdere uitbouw van een duopolistisch medialandschap.

Guy Freiermuth

Gesprek met Alain Remue, diensthoofd Cel Vermiste Personen

“Elk lijk went, behalve dat van een dood kind”

Als Alain Remue te zien is op televisie is het gegarandeerd miserie, miserie! Sinds 1995 is hij het gezicht van de Cel Vermiste Personen. Beroepshalve voorturend geconfronteerd worden met verdwijningen en de dood, er zijn leukere jobs te bedenken. Een man zo koud als een ijzeren hekken of een aibare, sentimentele flik?

Daar waar iemand verdwijnt komt Alain Remue in beeld. Is de wereld een malle molen van tragiek, rottigheid en verschrikking? Kan iemand gewoon worden aan gruwel en ellende? “Verdwijningen zijn van alle tijden. Ze bestonden vroeger en zullen altijd blijven bestaan. Het grote verschil maken de media. In onze moderne maatschappij komt alles vlugger in de openbaarheid, elk fenomeen wordt door de pers uitvergroot. Niet elk dossier loopt slecht af, al is de lijst met opmerkelijke verdwijningen pijnlijk lang”. Er komen elke dag 2 à 3 nieuwe dossiers bij. Niet altijd verdachte verdwijningen. Ook zelfdodingen of dossiers over Alzheimer patiënten die verloren lopen komen bij Alain terecht.

Het totale oplossingspercentage bedraagt 96,50 %. “Dankzij onze expertise, al kunnen we een beetje geluk best gebruiken. Er zijn ook parameters en ons buikgevoel”. Zoals? “Als een moeder verdwijnt zonder haar kind is dat verdacht. Een moeder laat een kind nooit achter. En water is miserie. Een fiets terugvinden ergens aan de rand van de Schelde laat een slechte afloop vermoeden”. Zowat 726 dossiers zijn cold cases, niet opgelost. “Niet allemaal onrustwekkende verdwijningen. Ik ben overtuigd dat een niet onaardig aantal zijn verdwijning heeft geënceneerd en nu ergens onder de palmbomen ligt”.

Een mens zou bijna denken dat het bij de Cel Vermiste Personen koude kikkers zijn, zonder emotie. Niets is minder waar. “Als de dood je niets doet ben je bij ons niet aan het goede adres. Ik dacht van staal te zijn, een olifantenvel te hebben tot iemand het

leven liet tijdens het duiken op zoek naar een vermist kind. Dat heeft me emotioneel en fysiek erg veranderd”. Enkele maanden na het tragisch ongeval begon Alain al z’n haar te verliezen als gevolg van een posttraumatische stress. “Onze groep bestaat uit 15 mensen. Collega’s met een (h) echte band, een groep vrienden onder elkaar. We dragen zorg voor elkaar. Ik ben meer met de collega’s op stap dan met m’n vrouw. Gelukkig is mijn echtgenote een crème van een vrouw. Ik prijs me gelukkig, ’t is geen zaag (lacht). Ze begrijpt maar al te goed dat ik geen nine to five job heb”.

Het is geen werk, het is passie

Dood of levend iemand terugvinden, maakt dat enige verschil bij de verwerking? “Ik heb in mijn beroep geleerd om open en eerlijk te communiceren. Je mag mensen nooit valse hoop geven. Slecht nieuws is dikwijls beter dan helemaal geen nieuws. Verder leven zonder te weten wat er is gebeurd, dat is voor iedereen verschrikkelijk, onmenselijk om dragen. Ouders begraven nog liever hun kind dan nooit te weten wat er met hun verdwenen kind is gebeurd. Voor ons is ‘vinden’ het belangrijkste. Het is geen werk, het is een passie. We zijn geen robots, geen macho’s maar elk lijk went, behalve dat van een dood kind. In ons beroep is ellende altijd heel dichtbij”.

Laat 18 jaar lang op zoek gaan naar vermiste personen sporen na? “Na een zaak de knop omdraaien, ventileren is belangrijk. Na afloop debriefen, met de collega’s frieten gaan eten en een glas drinken, het helpt. Anders houdt een mens het niet vol. We dragen een denkbeeldige rugzak. Elke dag komt er een beetje ballast bij. Plots zit je op je gat, de rugzak is vol, het werd te zwaar. Het klinkt misschien raar, maar dode mensen scheppen bij ons een band”.

Paranormalen die geld vragen zijn oplichters

‘Verdwenen’, een woord dat voor velen het begin aankondigt van een nachtmerrie. De Cel Vermiste Personen, het steunpunt van de Federale Politie, houdt zich bezig met onrustwekkende verdwijningen, identificatie van niet-geïdentificeerde lichamen en/of lichaamsdelen en de identificatie van mensen met geheugenverlies. Spreek Alain Remue vooral niet over helderzienden, waarzeggers en pendelroedelopers of andere paranormalen. “Allemaal bullshit. Die pippo’s zorgen voor extra werklust en geven mensen valse hoop. Bij een verdwijning krijgen we dikwijls dozen vol waardeloze tips binnen. Geen enkele komt nog in geen 1.000 jaar in de buurt van een mogelijk-

vervolg op pagina 18

Freek Neiryndck

portret

Auteur-journalist Freek Neiryndck begon als tiener reeds aan een dubbele 'carrière' van toneelschrijver én journalist. Het tweede, als eindredacteur van lokale jeugdbewegingsbladen. Begin van de zeventiger jaren begon hij bij Dagblad Vooruit als stadsjournalist en heel snel daarna ging hij in op aanbiedingen van Spectator, Radio 2 Oost-Vlaanderen, Knack, De Morgen, Provinciaal Zeeuwse Courant, KRO-Gids (beide laatste in Nederland). Nog later leverde hij interviews en festivalverslagen toe aan BRT 1, Radio 3 (nu Klara) en de Wereldomroep (nu Radio Vlaanderen Internationaal). Hij verzorgde ook duplexuitzendingen vanuit Vlaanderen met de VARA (NI).

Foto: Catherine Van Assche.

van hij 25 jaar artistiek directeur was, maar ook door gezelschappen in Cuba, IJsland, Kenia, Pakistan, Portugal, Tsjechië...

Prijzen

Freek Neiryndck kreeg diverse hoog aangeschreven literaire prijzen zoals de Louis Paul Boonprijs, de Prijzen van de Stad Gent en de provincies Oost- en West-Vlaanderen, de Wim Verbekeprijs voor Jeugdtheater en de Sirena d'Oro in Cervia Italië (hoogste prijs

ter wereld op vlak van figurentheaterdramaturgie, twee jaar na Nobelprijswinnaar Dario Fo). Sinds het tweede decennium van deze eeuw legt hij zich vooral toe op de roman en de Gentse streektaal. Hij is de auteur van zowel "Gents Zakwoordenboek" (vier herdrukken) en "Gents Zegwijzenboek". Momenteel schrijft hij aan een filmscenario, een Gents-Oostends Dagboka (Werktitel: "(In) Den bronstigen oester", een vademecum over de Gentse volksmuziek en stukken, liedjesteksten voor zijn politiek-satirisch gezelschap 't Spelleke van Drie Kluite dat hij samen met Luk Pierke Pierlala De Bruyker (ook freelance journalist) runt.

Aan Freek Neiryndck werd op 7 december 2013 tijdens de algemene ledenvergadering van de Vlaamse Journalisten Vereniging de titel van ERELID van de vereniging toegekend.

Theater

Parallel schreef hij ook voor (inter)nationale tijdschriften over (figuren)theater, waarin hij zich gespecialiseerd had. Voor Snippers (CJP), Amarant, Het laatste Nieuws, Passe Partout... schreef hij cursiefjes (gebundeld in vijf publicaties). Hij was jarenlang hoofdredacteur van "Van Droom tot Daad (Prokamagazine)", "Poppenspelberichten", "Van Speelplank tot speelkruis", "Figeuro" en in Nederland "WP", waarvoor hij actueel nog steeds Belgisch correspondent is. Daarnaast publiceert hij nog (boek- en theater)recensies voor ondermeer International PuppetteNEWSbusker, Plietsplets... Als theaterauteur werd zijn werk in 29 landen opgevoerd door Theater Taptoe waar-

vervolg van pagina 17

ke oplossing. Misschien hebben sommigen goede bedoelingen, geloven ze in zichzelf maar hun voorspellingen zijn onbruikbaar. Wie voor z'n diensten geld vraagt is een oplichter".

Alain loopt rood aan als we het hebben over seksuele roofdieren die een heel land de rillingen over de rug doen lopen door kinderen te ontvoeren en te misbruiken. "Van kinderen blijf je af. Daders van kindermisbruik voelen zichzelf slachtoffer, hebben enkel spijt dat ze zijn opgepakt. Snoodaards die zich vergrijpen aan kinderen zijn niet ziek! Neen, ze zijn gestoord. Ik geloof niet in hun genezing, het zijn meestal recidivisten. Opsluiten voor eeuwig en altijd is mijn persoonlijke overtuiging. Al zal die uitspraak mij niet door iedereen in dank worden afgenomen".

Gelukkig is het niet altijd kommer en kwel bij de Cel Vermiste Personen. Een man met een groot libido kwam thuis niet opdagen, z'n eega deed aangifte en onze machinerie kwam op gang. Uren later krijgen we melding dat iemand een hartaanval had gekregen in een SM-club. De kerel die we daar vonden, nog met z'n latexpakje aan en alle attribu-

ten bij de hand, bleek toch wel de vermiste te zijn zeker. Ga dat maar eens uitleggen aan z'n vrouw".

Wat doe je bij een verdwijning?

Enige praktische tips van ervaringsdeskundige Alain Remue kunnen nu net het verschil maken voor een goede afloop. Wanneer het om een onrustwekkende situatie gaat, geen 24 uur wachten om de politie te verwittigen. Wanneer kleine kinderen verdwijnen neem dan zeker direct contact op met de politie. Ook bij andere verdwijningen kan je best zo snel mogelijk de lokale politie contacteren en aangifte doen. Het wordt onrustwekkend wanneer iemand volledig in tegenspraak handelt met z'n normale levenswandel. Bijvoorbeeld een kind dat, tegen zijn of haar gewoonte in, veel te lang weg blijft na een korte wandeling. Het is de lokale politie die, indien nodig, de hulp inroept van de Cel Vermiste Personen.

Heb vertrouwen, hou moed. Niemand heeft meer respect voor leven en dood dan het team van Alain Remue.

Frans Van Damme

"La muse de la verbe noble à la voix de velours"

Deutsche Grammophon bracht een meer dan verrassende cd uit met nieuwe arrangementen van chansons van Jacques Brel. Voor de arrangementen tekenden Brels gewezen pianisten en voor de zang tekende de nu 86-jarige, legendarische diva van het Frans chanson... Juliette Gréco!

Om van deze cd te genieten heeft U eigenlijk geen achtergrondinformatie nodig. Om er weliswaar volledig van te genieten volstaat het dat U weet dat het hier om herwerkingen van 12 chansons van Jacques Brel gaat, maar (en dat maakt het nu precies zo bijzonder) dat de arrangementen gemaakt zijn door de musici die de carrière van "le Grand Jacques" muzikaal ondersteund hebben en zelfs voor een deel hebben gemaakt, letterlijk en figuurlijk. Want het gaat dienaangaande om de pianisten Gérard Jouannest en François Rauber. Zij hebben hem aan hun piano's begeleid, hebben voor hem gecomponeerd en hebben voor hem georkestreerd.

Daarenboven moet U weten dat Gérard Jouannest (°1933) de vaste begeleider was van Brel en dat hij na Brels overlijden, de vaste pianist werd van Juliette Gréco, met wie hij in 1989 huwde. U weet dan ook best dat in november 1957, Brel en Jouannest elkaar voor het eerst ontmoetten en dat hij reeds als 25-jarige, in 1958, de vaste pianist werd van de toen 28-jarige Brel, die al samenwerkte met de talentvolle arrangeur, orkestleider en componist (o.a. van veel filmmuziek) François Rauber (1933-2003). Daarnaast is het dan ook interessant om te weten dat Jouannest enkele tientallen Brel chansons componeerde, waaronder "hits" als "Marieke", "Les Vieux", "Madeleine", "Bruxelles", "Le tango funèbre", "Mathilde" en "J'arrive".

François Rauber begon dan weer als begeleider van Boris Vian en Serge Gainsbourg, maar werd op verzoek van de legendarische Jacques Canetti, jawel, broer van Elias, in 1956 de begeleider van Jacques Brel. In 1958 maakte Rauber dan zijn eerste arrangementen voor Brel, werd de peetoom van diens dochter Isabelle en de samenwerking duurde tot Brels dood in 1978. In de jaren zestig maakte Rauber overigens ook talloze schitterende arrangementen voor Barbara, Juliette Gréco zelf, Georges Moustaki en Charles Aznavour.

De enige musicus op de cd die niet behoort tot hun generatie is Bruno Fontaine (°1957). Deze muzikale duizendpoot uit de Vogezen, die zijn sporen verdiende als arrangeur van o.a. Johnny Hallyday, Mylène Farmer en Paolo Conte, stond in voor tien van de twaalf schitterende arrangementen ("Je suis un soir d'été" en "J'aimais" zijn gearrangeerd door Gérard Jouannest) en de puike directie van het geheel. U weet ook best vooraf dat de chansons stilistisch herwerkt zijn in moderne en in klassieke zin en dat bijgevolg de instrumentatie voor diverse solo-instrumenten even wennen

is. Luister misschien eerst eens naar "J'aimais" (track 9). Dat chanson is nl. enkel met pianobegeleiding. Luister vervolgens eens naar "Le Tango funèbre" want dit chanson is onweerstaanbaar door het aanstekelijk tangoritm. Laat U dus niet "vangen" door de vreemde instrumentale introductie tot "Ces gens là" (track 1). Na talloze interpretaties, heftige, tragische en pijnlijke, klinkt "Les Vieux" op deze cd als verstilde sereniteit. En dit gevoel geeft een aantal van de mooiste momenten van deze cd, mede door de nostalgische pianobegeleiding van

Gerard Jouannest en de verrassende cello solo van Sonia Wieder-Atherton in "La Chanson des Vieux Amants" (track 12). Magnifiek. Het bevreemdend arrangement van "Ne me quitte pas" doet denken aan kamermuziek van Alban Berg, "Bruxelles" is gekleurd met de snode, burleske speelsheid van Brusselse marionetten, "Amsterdam" klinkt als een soort van vreemd, roterend, hallucinant delirium en "Fils de..." is een indrukwekkende maar stralende compositie geworden voor strijkers, blazers en slagwerk, maar vol troost, tederheid en licht.

Juliette Gréco (°1927) zong voor de eerste keer "Jacques Brel" in 1954, op het moment dat Brel nog een onbekende beginneling was en zij al beroemd was. In 1961 kwam het aanstekelijke "On n'oublie rien" op muziek van Gerard Jouannest en de artistieke relatie en hechte vriendschap tussen Gréco en Brel kon beginnen. In die mate zelfs dat hij in 1977, na zijn terugkeer uit de Marquises, toen hij ziek was, bij Gréco thuis zijn nieuwe nummers repeteerde. Het is nu zo ongeveer al dertig jaar dat Juliette Gréco "J'arrive" zingt op het podium, telkens geïntroduceerd door de aankondiging "Hier is een dialoog met de dood." Na onnoemlijk veel interpretaties staat "J'arrive" nu op deze cd voor eeuwig in een krachtige maar toch verstilde sereniteit. Let ook op de intieme pianopartij in "J'aimais" en op de pianobegeleiding door Gérard Jouannest à la "Benvenuta"/"Gemini" van onze eigenste Frédéric Devreese, in "J'arrive". En dat men op het idee gekomen is om "Les Vieux" te eindigen met het citaat door de instrumenten van het Agnus Dei uit het Requiem van Gabriel Fauré, is een ongelooflijke, emotionele ervaring die garant staat voor een lange herinnering.

Wie het allemaal eens live wil meemaken moet op 16 of 17 mei 2014 naar L'Olympia in Parijs. Wat een eer om deze gewezen coryfee van het existentialisme, die in 1949 als onbekende, 22-jarige, mysterieuze schone, het publiek veraste met chansons van Joseph Kosma, nog te mogen meemaken als postmoderne, muzikale fee, geheel vervuld van diepe emoties, ontdaan van pijn, doordrongen van podiumervaring en vocale maturiteit, als een monument van bevredigde generositeit. Onvergeeflijk dat in het bijhorend boekje de teksten niet zijn opgenomen maar voor de rest beveel ik U de cd meer dan warm aan.

Michel Dutrieue.

Wie kranten verkoopt zoals 30 jaar geleden heeft geen toekomst meer

Na de Tweede Wereldoorlog lag het land plat, moest alles van nul opnieuw opgebouwd worden en lukte zo-wat alles "vanzelf" wat opgestart werd. Grote bedrijven konden zich zelfs veroorloven een foldertje te verspreiden en vervolgens op hun mooi bureau in de heerlijke pluche te wachten tot de klanten tot hen kwamen. Wie vanuit deze houding vandaag een bedrijf leidt, is ten dode opgeschreven en is sneller in WCO dan hij had kunnen vermoeden. Eén zaak zal nooit meer hetzelfde zijn: niets komt vanzelf.

In de mediawereld wordt behoorlijk wat gezocht en gevloekt over de dalende oplages, de vermindering van de advertentieverkoop tegenover de vorige jaren en in de regel wordt de oorzaak hiervan gemakzuchtig dan maar op de "crisis" gestoken. Is dat wel de echte oorzaak? Maar is dat wel zo? De komst van de nieuwe media hebben een veredelde vorm van luiheid en gemakzucht in de hand gewerkt. Sommigen denken dat ze met het verspreiden van een flyer, het plaatsen van een advertentie, het verzenden van een nieuwsbericht, een toestroom van klanten mogen verwachten. Was het maar zo makkelijk.

Wat hebt u gedaan om dit te voorkomen?

Mijn eerste hoofdredacteur gaf mij – in het pré-Google-tijdperk – opdrachten met enkele adviezen om die opdracht zo goed mogelijk te kunnen uitvoeren. Wanneer ik hem het resultaat van mijn arbeid bracht en hij ontdekte enkele "vergetelheden" waarvoor hij mij nochtans gewaarschuwd had, dan was zijn antwoord heel klassiek: wat hebt u gedaan om dit te voorkomen? Ik kon dan maar best met aanvaardbare excuses afkomen of de kopij werd verscheurd en ik kon opnieuw beginnen.

Wie vandaag verkoopt zoals 30 jaar (of langer) geleden is veel sneller dan hij/zij denkt, een vogel voor de kat. Eén van de beste voorbeelden die vandaag veelvuldig in onze sector in het nieuws komt is Sanoma, uitgeefster van tijdschriften zoals Libelle, Flair, Story en andere vak- en publieksbladen. Jaar na jaar delen zij mee dat het crisis is, dat de advertentie-inkomsten terugvallen, dat de verkoop achteruitgaat. Maar wat heeft het bedrijf gedaan om dit te voorkomen?

Zelfs de meest egocentrische journalisten weten ondertussen dat ze in feite de leveranciers zijn van teksten die als excuus dienen om advertenties te verkopen. Het klinkt

mogelijk niet mooi, maar het is wel de waarheid die zowel uitgevers als journalisten onder de ogen moeten willen zien.

Niets komt nog vanzelf

De raad van bestuur van het Fins bedrijf Sanoma had al veel eerder haar Belgische CEO moeten verplichten om "persoonlijk" 1.000 bedrijven – die geschikte adverteerders zijn voor één van de bladen – te bezoeken met maar één vraag: "Hoelang is het geleden dat u een afgevaardigde van ons huis op bezoek hebt gekregen met een aantrekkelijk voorstel om te adverteren?" De kans is groot dat hij geen 10 bedrijven had gevonden die zich een bezoek konden herinneren.

Verkopen doe je niet vanachter je computer. Verkopen is het gevolg van netwerken, vertrouwensrelaties opbouwen met mensen en bedrijven. Het persoonlijk contact is bij vele mensen op de achtergrond verzeild geraakt sedert we via Twitter, Facebook en welke andere oplossingen van de gemakzucht er ook uitgevonden zijn. Alle moderne sociale media mogen nog zo nuttig zijn om boodschappen te verspreiden, maar om werkelijk een klantenrelatie op te bouwen, gaat er niets boven het persoonlijk contact.

De boodschap vandaag is ook: leer snel werken. We leven vandaag in een zapmaatschappij, waarbij geduld een zeldzaam verschijnsel geworden is. We willen alles meteen weten, onmiddellijk een antwoord op alle vragen kennen. Bedrijven die eerst in een directievergadering of een ander comitévorm moeten samenkomen om te beslissen of iets mogelijk is of niet, worden door de kleinere spelers op de markt voorbijgestoken. De mentaliteit is helemaal veranderd. Niemand kan zich nog veroorloven te denken dat een klant blij mag zijn als hij/zij met u kan/mag werken. Klanten moet men verdienen. Elke dag opnieuw. Lezers en adverteerders ook.

Ik wou deze boodschap toch wel eens onder de neus duwen van al diegenen die hun falen als een gevolg van de crisis beschouwen. Bij een storm zijn het altijd de zwakste bladen (sic) die eerst van de bomen vallen. In eigen boezem kijken en eventueel mensen aantrekken die meer vertrouwd zijn met de (ver)nieuw(d)e filosofie van Het Nieuwe Werken, dat feitelijk "Slimmer Werken" is, dat lijkt mij een belangrijke prioriteit, ook voor onze mediasector.

Freddy Michiels
Hoofdredacteur KMO Insider

